

Har kristendomen
misslyckats?

Har kristendomen misslyckats?

Ett korrekt svar på frågan om kristendomen har varit en framgång eller ett misslyckande beror på en korrekt förståelse av vad som utgör kristendomen och vad Gud avsåg att den skulle åstadkomma på jorden. Kristus presenteras för oss i Bibeln som världens Frälsare; och den logiska slutsatsen är att Gud hade planerat att världen skulle omvändas till honom och därmed räddas från döden. Nästan tvåtusen år har gått sedan Jesus kom till jorden för att dö för mänskligheten, och ändå är världen fortfarande långt ifrån omvänd. Kristendomen i allmänhet förlorar snabbt mark, och hela nationer har satt sig upp mot religioner av olika slag. Skall vi av detta dra slutsatsen att Guds plan har misslyckats?

Lärjungarna på Jesu tid grundade sina förhoppningar om det messianska riket på profetiorna i Gamla testamentet, och deras förhoppningar var därför i stort sett korrekta. De förstod inte att tiden då inte var inne för att upprätta

detta rike. På samma sätt är det med de flesta bekännande kristna sedan dess: deras tro att Gud hade planerat att omvända världen genom Kristus och kyrkan är riktig, men de har inte lyckats se i Skriften att detta inte är den tidsålder då Gud avsåg att detta verk skulle fullbordas.

På samma sätt som Jesu närmaste lärjungar inte noterade i profetiorna att Messias måste lida och dö som människans Återlösare innan de utlovade rikets välsignelser kunde komma till världen, på samma sätt har bekännande kristna inte sett i skrifterna att Kristi sanna kyrka måste lida och dö med honom innan hon får förmånen att dela med honom i det framtida rikets verk att omvända och välsigna mänsklighetens värld. Aposteln Paulus uttrycker sig tydligt om detta och säger: "Om vi är barn, så är vi arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, om vi lider med honom, för att vi också skall bli förhärlicade tillsammans. Ty jag anser att lidandet i denna tid icke är värdigt att jämföras med den härlighet som skall uppenbaras i oss." Romarbrevet 8:17,18

Den härlighet som åsyftas här är uppenbarligen äran av att vara arvinge tillsammans med Kristus i hans messianska rike. Om de som uppnår denna härlighet först måste lida med honom, så betyder det att kyrkans nuvarande uppdrag inte är att erövra

världen för Jesus, utan att troget följa i hans fotspår, ända in i döden.

Kristna följer Jesus

Detta är vad Jesus själv lärde sina efterföljare. Till exempel sade han vid mer än ett tillfälle: "Om någon vill vara min lärjunge, så skall han förneka sig själv och ta sitt kors upp och följa mig." Att dessa skulle följa honom ända in i döden framgår tydligt av Jesu ord i Uppenbarelsboken 2:10, där det står: "Var trogen intill döden, så skall jag ge dig livets krona." Att denna trofasthet innebär att man måste stå ut med att utsättas för förföljelse framgår av hans löfte i Uppenbarelsboken 3:21, där han säger: "Den som segrar skall få sitta med mig på min tron, liksom jag har segrat och sitter med min Fader på hans tron."

När kyrkan fick det gudomliga uppdraget att gå ut i hela världen och förkunna evangeliet, angavs det tydligt att syftet var att göra lärjungar och att ge ett vittnesbörd. Att Gud inte avsåg att detta vittnesbörd skulle leda till att världen erövrades, utan till att de kristna själva förbereddes för det framtida arbetet att regera med Jesus, framgår tydligt av Uppenbarelsboken 20:4. Vi citerar: "Jag såg själarna hos dem som halshöggs för Jesu vittnesbörd och för Guds ords skull, ... och de levde och regerade med Kristus i tusen år."

Om de sanna kristnas uppdrag i världen endast har varit att vittna om sanningen och att genom de erfarenheter som de därigenom har gjort förbereda sig för det stora framtida arbetet att omvända världen under den tusenåriga rikets period, då kan vi lätt förstå kristendomens uppenbara misslyckande. Vi ser faktiskt att den sanna kristendomen inte har misslyckats; att det bara är många bekännande troendes falska hopp som inte har förverkligats. När vi ser att kyrkans nuvarande uppdrag handlar om uppoffringar och lidande snarare än om att erövra världen, får vi genast svar på många förbryllande frågor.

Har du till exempel inte ofta undrat varför trogna kristna vanligtvis har lidit mer än icke-troende? Har du aldrig undrat varför mänskligheten, efter att Jesus kom som världens ljus, faktiskt kastades in i en lång period av mörker som vi nu talar om som den mörka medeltiden? Har du någonsin undrat varför det finns mer än dubbelt så många icke-troende i världen idag som för hundra år sedan? Vem har inte funderat över frågor av det här slaget? Många har som ett resultat av sina funderingar kommit fram till att kristendomen är en gigantisk fars, och att denna civilisationens förmodade grund och bålverk inte har lyckats leva upp till sina krav.

Vad är en kristen?

Den populära uppfattningen om kristendomen har varit att man blir kristen ungefär på samma sätt som man går med i en klubb, och att det utgör ett slags skydd mot gudomlig vrede som annars skulle skicka individen till en fruktansvärd plats för plåga vid döden. Därför har det antagits att Gud vill att alla skall bli kristna så att de kan undkomma detta fruktansvärda öde. Nu när man i en bättre dags ljus upptäcker att mardrömmen om evig plåga inte finns med i Bibeln, blir vägen därmed klar för en bättre förståelse av vad det innebär att vara kristen.

Ordet Kristus, som är en grekisk översättning av det hebreiska ordet Messias, används i Nya testamentet för att koppla samman Jesus med den härliga rad av messianska löften som finns i hela Gamla testamentet. Det första av dessa löften gavs i Edens lustgård när Gud sade att kvinnans säd skulle krossa ormens huvud. Ett annat, och mer specifikt löfte, gavs till Abraham när han fick veta att genom hans säd skulle alla jordens släkter välsignas.

Jesus, Kristus, kom till världen som löftets säd för att vara den som skulle välsigna hela mänskligheten, och skrifterna visar att de som blir sanna kristna genom att troget följa i hans fotspår av

självuppooffring, ända in i döden, tillsammans med honom skall vara en del av den utlovade säden.

Aposteln Paulus skrev till sin tids kristna och sade: "Om ni är Kristi [kristna], då är ni Abrahams säd och arvingar enligt löftet." (Galaterbrevet 3:29) I sitt brev till korintierna säger Paulus att Kristus "inte är en lem, utan många". En mycket viktig punkt att beakta presenteras av aposteln i dessa två uttalanden. De visar att Gud, när han väljer ut och utvecklar kristna, bara utför ett förberedande arbete i samband med det framtida messianska syftet att välsigna alla nationer. Det betyder att Gud inte har försökt göra hela mänskligheten till kristna, utan att han endast har valt ut några få bland nationerna som skall förenas med Jesus i hans framtida arbete med att välsigna hela världen, både de levande och de döda.

Ett märkligt folk

Vilka är dessa kristna idag som Gud väljer ut för att regera med Messias? I vilken kyrka kommer vi att finna dem? Gud är domaren som avgör vilka de är. Mer specifikt är en kristen en person som, efter att ha erkänt att han var en syndare och främmande för Gud, har ångrat sig och som, genom tro på Kristi utgjutna blod, har helgat sin tid, sina talanger - allt han har - åt Herren och som troget strävar efter att fullfölja denna helgning.

Medlemskap i en konfessionell kyrka har inget som helst med saken att göra.

I Apostlagärningarnas femtonde kapitel finns en avslöjande redogörelse för det gudomliga syftet med att välja ut de trogna kristna i denna tidsålder. Aposteln förklarar att "Gud först besökte hedningarna", inte för att göra dem alla till kristna, utan för att "ur dem utvälja ett folk för sitt namn" - de sanna kristna. Efter detta, förklarar aposteln, kommer gudomlig ynnest att återvända till Israel, och det nedbrutna "Davids tabernakel" kommer att återställas; och då, säger han, kommer "återstoden av människorna" och hedningarna att få tillfälle att "söka Herren". Först måste arbetet med att utvälja ett folk för hans namn fullbordas - Kristi brud, som skall bestå av alla fullt invigda kristna. Apostlagärningarna 15:14-18

När vi sålunda ser att Gud inte har för avsikt att hela världen i denna tidsålder skall bli kristen, hjälper det oss att förstå många bibelställen som hittills har varit mycket svåra att förstå. I Uppenbarelseboken 5:10 får vi till exempel veta att Kristi och församlingens framtida styre kommer att vara här på jorden. Hur kan detta vara sant om alla utom församlingen skall tas bort från jorden och för evigt plågas i ett brinnande helvete? Över vem skulle då de heliga regera här på jorden? Denna svårighet

försvinner när vi utifrån Skriften inser att världen skall välsignas, inte förbannas, efter det att den sanna kyrkan har fullbordats.

Om vi betraktar saken på detta sätt, kan vi se att Guds plan för människans frälsning ger en möjlighet för alla, både kyrkan och världen, inte att alla skall bli frälsta oberoende av deras eget samarbete i de gudomliga arrangemangen. Skriften påpekar tydligt att alla som avsiktligt syndar efter att ha kommit till full insikt om sanningen skall straffas med evig förintelse - men inte med evig förvaring i elände, som den mörka tidens trosbekännelser framställer saken.

Den sanna kyrkans belöning

En annan intressant punkt, i samband med Guds val av den kristna kyrkan som skall vara associerad med Kristus i hans messianska rike, är att sådana trogna kristna skall ha en högre belöning än världen i allmänhet. Guds bestämmelse för världen är att de skall återställas till livet på jorden - ett återställande av det rike som förbereddes från världens grundläggning, vilket är ett herravälde över den lägre skapelsen här på jorden; men till de kristna gav Mästaren löftet: "Jag går för att bereda en plats åt er, ... så att där jag är, där skall också ni vara." (Joh. 14:2,3) Kyrkan skall få en himmelsk belöning, men

det är inte Guds avsikt att föra hela mänskligheten till himlen, vilket vi skall se senare i denna diskussion.

Utsikten till evigt liv genom Frälsarens utgjutna blod är det välsignade hopp som ställs till både församlingen och världen i Bibeln. Den bibliska framställningen handlar inte om himmel för de rättfärdiga och evig tortyr för de ogudaktiga, utan snarare om liv eller död.

Den första människan, Adam, var olydig och förlorade livet, men så småningom kom Jesus som människans lösen, för att uppfylla dödsstraffet genom sin egen död på korset. Som ett resultat av detta kommer världen än en gång att få möjlighet att leva. Denna möjlighet kommer i sinom tid att komma till alla, men under denna evangeliets tidsålder är de fullt invigda kristna de enda som faktiskt har en fullständig möjlighet att dra nytta av Frälsarens död. Eftersom de följer Jesus genom att offra sitt liv, belönas de inte bara med livet självt, utan med odödligt liv. Dessa är de som "söker ära och berömmelse och odödlighet". (Romarbrevet 2:7) De lydiga i mänsklighetens värld på kommer under det framtida riket också att få en möjlighet att leva, men det liv de får är det återställda människoliv som Adam har förverkat. De lydiga kommer då att leva för evigt, inte för att de blir odödliga, utan för att Gud kommer att fortsätta att upprätthålla deras liv.

Varför världen inte är omvänd

Den sanna kristendomens arbete har hittills endast bestått i att förbereda de framtida medarvingarna till Messias för det stora arbetet i hans länge utlovade rike. Med tanke på detta är det inte underligt att försöket att omvända världen har gjort så små framsteg under hela den kristna tidsåldern. Skaparen visste att kristendomen ur människans synvinkel skulle framstå som ett misslyckande. Jesus själv sade, när han talade om slutet på denna tidsålder: "När Människosonen kommer, skall han då finna tro på jorden?" (Luk. 18:8) Det faktum att mycket få i världen i dag verkligen tror på Bibeln är därför ingen överraskning för Gud. Hans älskade Son, världens Återlösare, förutsåg just detta och förutsade det. Detta är ytterligare ett bra skäl till varför vi bör tro på vad Bibeln säger.

De hundratals splittringarna bland de så kallade kristna kyrkorna var också förutsagda i det profetiska ordet. Paulus sade att det skulle komma ett stort fall bort från den sanna tron, och detta inträffade verkligen.

Om Jesus och hans apostlar var en grupp bedrägliga människor som var fast beslutna att genomföra något själviskt projekt i syfte att positivt

påverka hela mänskligheten, skulle de då medvetet förutsäga att det inte skulle dröja länge innan hela deras projekt skulle misslyckas och de själva skulle bli till åtlöje i miljontals människors sinnen? Sådana pessimistiska förutsägelser skulle inte vara särskilt uppmuntrande för de första troende och inte heller förmå särskilt många att ansluta sig till rörelsen. Världslig visdom skulle säga: "Måla framtiden så ljus som du kan, annars kommer du aldrig att få många omvända."

Jesus och apostlarna lät sig inte vägledas av världslig visdom. De förstod till fullo att syftet med att predika evangeliet i denna tidsålder inte var att bygga upp stora och imponerande kyrkoorganisationer. De visste att Gud inte hade för avsikt att enbart förkunnandet av evangeliet nu skulle leda världen till Jesu fötter. De förutsåg att medan en liten skara sanna kristna skulle samlas och förberedas för det framtida välsignelsearbetet, skulle missledda män och kvinnor som helhet förvränga de härliga sanningar som Mästaren lärde ut, och att kristendomen som ett resultat av detta skulle se ut att gå under i nederlag.

Hur glada är vi dock inte över att den verkliga kristendomen inte har misslyckats; att den gudomliga planen för denna tidsålder framgångsrikt håller på att fullbordas och att detta förberedande arbete för det

nya riket nu håller på att slutföras. Det finns faktiskt många bevis i skrifterna som visar att den period som i det gudomliga syftet har avsatts för att kalla och förbereda de sanna kristna för att regera med Jesus i hans messianska rike närmar sig slutet. Det bör därför glädja våra hjärtan att överväga några av de bevis som tyder på att vi nästan har nått slutet på denna tidsålder och början på en ny, en tidsålder där de förutsagda välsignelserna om fred och liv kommer att delas ut till en döende värld.

Världens enda hopp: Återupprättelse

Skaparens uttalade syfte, som finns nedtecknat i hans ord, Bibeln, är att människosläktet skall återställas till ett tillstånd av fullkomlig hälsa, lycka och evigt liv i ett världsomspännande paradisiskt hem. Förnuftet säger oss att det är så det bör vara. Om Gud skapade jorden för människan och människan för jorden, vore det ologiskt att tro att han skulle tillåta att motsatta krafter av bedrägeri och uppror för alltid skulle omintetgöra hans kärleksfulla planer, eller att han skulle tvingas anta något alternativt arrangemang för att rädda några få av sina mänskliga undersåtar genom att överföra dem till ett annat livstillstånd.

När Gud skapade människan och försåg henne med det underbara hemmet i Eden, gavs uppdraget att föröka sig och fylla jorden och lägga den under

sig. Det sades ingenting till Adam och Eva om att de skulle komma till himlen när de dog; döden var faktiskt inte i antågande för dem så länge de förblev lydiga mot Skaparens lagar.

De skulle leva på jorden - och inte dö. De skulle fylla jorden - inte himlen - med sina avkommor. Försök då att föreställa dig de härliga, ideala förhållanden som skulle ha rått på denna planet jorden om synd och död inte hade kommit in på scenen och det ursprungliga Edenparadiset hade utvidgats till att omfatta hela jorden, som Gud hade befallt. Föreställ dig detta världsomspännande paradys fyllt av en perfekt och lycklig mänsklig familj, som alla åtnjuter evigt liv och sin Skapares eviga gunst. Det är denna praktiska, välsignade välsignelse som ännu inte har kommit till människosläktet, eftersom sådan gottgörelse har tillhandahållits genom Jesu död.

Löften om upprättelse

När Gud i begynnelsen sade att kvinnans säd skulle krossa ormens huvud, menade han faktiskt att resultatet av ormens dödsverk skulle förstöras och att människan skulle återfå det som hon då hade förverkat genom olydnad mot sin Skapare. När Gud sade till Abraham att genom hans säd skulle alla familjer på jorden bli välsignade, var det i själva

verket ett löfte om återställande till alla Adams efterkommande.

När ängeln tillkännagav Jesu födelse och sade: "I dag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad, nämligen Kristus, Herren", innebar det att hela världen skulle få möjlighet att bli räddad från döden och återfå livet på jorden. (Lukas 2:11) När Jesus lärde sina lärjungar att be: "Låt ditt rike komma. Ske din vilja, såsom i himmelen så ock på jorden", påminde han dem helt enkelt om det verkliga och yttersta syftet med Guds rike - att återställa människans förlorade egendom. Varje kristen som har uttalat denna bön - vare sig han har insett det eller inte - har bett om att paradisiska förhållanden skall återställas på jorden.

När vår Herre och hans apostlar lovade alla trogna kristna att de skulle bli arvingar till Jesus och regera med honom, betydde det att de i slutändan skulle dela med sig till honom som Abrahams andliga säd i det ärorika arbetet med att dela ut de utlovade välsignelserna i det återställda livet. (Uppenbarelseboken 5:10) När skrifterna säger att Jesus "genom Guds nåd smakade döden för varje människa", betyder det att dödsstraffet, som vilar över varje människa på grund av arvsynden, i sinom tid kommer att upphävas och därmed öppna vägen

för varje människa att leva igen på en jord som har blivit fullkomlig - Romarna 6:23; Hebréerna 2:9.

Det är för att kunna utföra detta återställelsearbete som kyrkan, liksom Jesus, har upphöjts till en så hög ställning, både till sin natur och i sin härlighet. Vilket bättre hopp om härlighet detta är för Kristi kyrka än den mörka tidsålderns teori om att Gud har försökt få hela världen att ansluta sig till kyrkan för att de skall kunna räddas från helvetets eld!

Det är detta härliga återställelsearbete som följer på Kristi andra ankomst. Aposteln Petrus anger detta i Apostlagärningarna 3:19-23. Strax innan han gjorde det uttalande som återges här, hade Petrus botat en man som hade varit lam sedan sin ungdom. Han använde denna händelse som en illustration och som en grund för den viktiga lärdom han nu skulle förmedla till sina åhörare och sade: "Så gör nu bot och bättring, så att era synder blir utplånade, när vederkvickelsens tider kommer från Herrens ansikte, och han skall sända Jesus Kristus, som förut har predikats för er, och som himlen måste ta emot till dess att allting återställs, såsom Gud har talat genom alla sina heliga profeters mun alltsedan världens begynnelse." Vilken allomfattande profetia detta är, återställandet av allting! Vilken annorlunda fortsättning på Kristi andra ankomst är detta inte

jämfört med den traditionella undergång som skulle följa på hans återkomst till jorden.

Tider av uppfriskning - inte av dysterhet och tortyr - skall komma från Herrens närvaro. Uttrycket "från Herrens närvaro" på grekiska betyder bokstavligen "ut från dess ansikte". Det bygger på den orientaliska uppfattningen att det är ett tecken på ogillande att vända en annan människa ryggen, medan det är ett tecken på vänskap att se på en annan människa. Hur fullt av innebörd är inte detta uttryck, som aposteln använder det i denna profetia! I Edens lustgård vände Gud sin mänskliga skapelse ryggen, därför att hans lag inte hade följts. "I hans gunst är liv", säger profeten, men världen förlorade Guds gunst på grund av synden, och likt blomman som berövas solljus och regn har människorna vissnat och dött. Psalm 30:5

Löftena kommer att uppfyllas

Trots att Gud bildligt talat har vänt människosläktet ryggen i mer än sex tusen år, har han ändå gett löften om en framtida tid av välsignelse och också förberett för det som han har lovat. Kristi andra ankomst och upprättandet av hans rike markerar den tid då dessa löften börjar uppfyllas. På grund av detta säger Petrus att Gud då kommer att vända sitt ansikte mot den mänskliga familjen, och att det som en följd av detta kommer att komma tider av vederkvickelse.

Aposteln säger också att det skall komma tider då allt skall återställas, vilket har sagts genom munnen på alla Guds heliga profeter sedan världens begynnelse. Det var det fullkomliga livet på jorden som människan förlorade, och det är det fullkomliga livet på jorden som skall återställas. Hur skulle världen kunna återställas till himlen, när den aldrig har varit där? Alla Guds heliga profeter har förutsagt dessa kommande dagar av välsignelse för mänsklighetens nödlidande och döende värld! Har du någonsin undrat över öknar som blommor och fikonsträd som växer i himlen? Det är sådana jordiska ting som profeterna i Gamla testamentet skrev om, och nu ser vi att deras budskap verkligen gällde jordiska välsignelser i form av liv och lycka i det återställda paradiset.

Petrus återställande av hälsan hos den man som hade varit lam användes bara som en illustration av det faktum att när det messianska riket upprättas kommer det att ske en liknande återställning för alla. Jesaja sade till exempel att när rikets tid kommer, "skall den lame hoppa som en hjort", att "de stumas tunga skall sjunga", att "de dövas öron skall bli fria" och att "de blindas ögon" skall öppnas. (Jesaja, kapitel 35) Dessa återställelsens välsignelser kommer inte bara att drabba de olyckliga som är lemlästade och förflamade, utan alla andra som önskar det kommer att gynnas av dem. Andlig blindhet kommer också att

avlägsnas när "kunskapen om Guds härlighet" fyller jorden "som vattnet täcker havet". Jesaja 11:9; Jeremia 31:34

Det messianska riket symboliseras i profetiorna som ett berg. Det är detta bergsrike som Daniel förutspådde skulle växa tills det fyllde hela jorden. (Daniel 2:34,35,44) Samma berg nämns av profeten Mika, där vi läser: "Men i den yttersta tiden skall det ske att L(ORD)s hus' berg skall grundas på bergens topp och höjas över kullarna, och folk skall strömma till det. Och många folk skall komma och säga: "Kom, låt oss gå upp till L(ORD)s berg, till Jakobs Guds hus, och han skall undervisa oss om sina vägar, och vi skall vandra på hans stigar; ty lagen skall utgå från Sion och HERRENS ord från Jerusalem. Och han skall döma bland många folk och tillrättavisa starka nationer långt borta, och de skall slå sina svärd till plogbillar och sina spjut till beskärningshakar, och nation skall inte lyfta svärd mot nation, och de skall inte lära sig krig mer. Utan de skall sitta var och en under sin vinstock och under sitt fikonträd, och ingen skall göra dem förskräckta, ty härskarornas L(ORD):s mun har talat det." Mika 4:1-4

De sista dagarna

Uttrycket "de sista dagarna", som används i föregående avsnitt, beskriver de sista dagarna av

syndens och dödens välde på jorden och den period då en ny och bättre ordning kommer att upprättas under Messias direkta ledning. Den mörka tidsålderns föreställningar om de sista dagarna visar sig vara helt felaktiga när de jämförs med denna och andra hoppfulla skrifter. Till exempel, i stället för att de sista dagarna skulle innebära slutet på allt hopp och alla möjligheter till omvändelse, ger profeten en helt motsatt bild. Han säger att Gud då kommer att lära folket sina vägar och att de kommer att vandra på hans stigar; att de kommer att upphöra med sina själviska, krigiska tendenser och ägna sin tid åt att främja fred och god vilja: nation kommer inte att lyfta ett svärd mot nation, och de kommer inte heller att lära sig krig längre.

Alla detaljer i det messianska rikets arrangemang avslöjas inte i Bibeln, men vi är förvissade om att samma gudomliga kraft och osvikliga visdom som skapade och nu kontrollerar de ordnade rörelserna hos alla miljontals himlakroppar, ger oss en försäkran om rikets metoder genom vilka kunskapen om Guds kärlekslag kommer att genomdrivas över hela jorden omedelbart efter det nuvarande debaclet med mänsklig synd och själviskhet.

Symboliken i Mikas profetia bygger naturligtvis på sådant som profeten själv var väl förtrogen med. Spjut och svärd är inte särskilt populära som effektiva redskap för krigföring i dag. Om denna

profetia hade skrivits i modernare tider skulle den utan tvekan ha nämnt ubåtar, flygplan, giftgas och kärnvapenkrig.

På samma sätt är bilden av vinstocken och fikonsträdet en bild av frid och förnöjsamhet, baserad på en tillräcklig försäkras om att livets nödvändigheter och bekvämligheter kommer att fortsätta att vara tillgängliga för alla när Kristi rike är i full verksamhet. Ett bekvämt hus, fritt från inbrott och som inte saknar någonting, skulle vara den moderna uppfattningen av samma härliga tillstånd.

Vi citerar en annan intressant profetia om återställsetiden: "På detta berg [rike] skall härskarornas Herre för alla folk göra en festmåltid av feta saker, en festmåltid av viner på lie väl förädlade. Och han skall på detta berg förgöra ansiktet på det täcke som kastas över alla folk och den slöja som är utbredd över alla nationer. Han skall svälja döden i seger, och Herren Gud skall torka bort alla tårar från alla ansikten, och han skall ta bort sitt folks tillrättavisning från hela jorden, ty Herren har talat det." Jesaja 25:6-8

Vad mer kan man begära än det som beskrivs i denna hjärtskärande profetia om kommande återställelsevälsignelser? Det kommer sannerligen att

bli en högtid, när "alla nationers längtan skall komma". (Haggai 2:7) Festen symboliserar det messianska rikets livsåterställande och livsuppehållande förnödenheter.

Slöjan, som symboliserar den "gamla ormens" förblindande inflytande, kommer då att tas bort. Detta blir möjligt eftersom, som Uppenbarelseboken påpekar, Satan då kommer att vara bunden så att han inte längre skall kunna bedra nationerna. Uppenbarelseboken 20:1-3

Döden kommer då att uppslukas i seger! Det var döden som kom in i världen och förstörde allas lycka; men "det som var förlorat" skall återställas, och därför måste döden förgöras.

I Uppenbarelseboken 21:4 sägs det att "döden skall inte finnas mer". Svårigheten i det förflutna har varit att många har försökt få alla dessa härliga jordiska löften att gälla i himlen och förbisett det faktum att endast ett fåtal - de som verkligen följer Mästarens fotspår under denna tidsålder - kommer att få en himmelsk belöning. Det är här på jorden som döden har regerat, och det är därför här som det inte längre skall finnas någon död.

Hur lyckliga kommer människorna då inte att vara över att få ta emot rikets välsignelser i form av liv och frälsning! Lägg märke till vad profeten säger på

denna punkt: "Och på den dagen skall det sägas på : Se, detta är vår Gud, vi har väntat på honom, och han skall frälsa oss, detta är Herren, vi har väntat på honom, vi skall glädjas och jubla över hans frälsning." Jesaja 25:9

Miljontals människor har verkligen väntat och längtat efter en bättre förståelse av den sanne Guden! Många har också hoppats och bett om den frälsning som bara han kan ge! Världen har väntat på soluppgången av Guds återkommande ynnest - kanske väntat underdånigt, utan att ha någon större aning om hur eller när den skulle komma. När ärkebedrägeriets förblindande inflytande har avlägsnats och kunskapen om Guds härlighet fyller jorden, då kommer världen att känna sin Gud och faktiskt och entusiastiskt återvända till honom av hela sitt hjärta.

Guds mäktiga kraft

Låt inte någons tro hämmas av det oerhörda i det som Gud har lovat att göra för mänskligheten. Kom ihåg att vi nu funderar på vad universums allsmäktige evige Skapare har lovat att göra. Den Gud som skapade livet från första början är fullt kapabel att återskapa det för att uppfylla sina löften.

Denna återgivning skall omfatta såväl de döda som de döende. Det är detta som är inblandat i

Bibelns lära om uppståndelsen. Denna underbara lära om uppståndelsen från de döda har gjorts ogiltig av den traditionella teorin att det inte finns någon död. Hur skulle någon kunna uppväckas från de döda om han inte var död? Hur fullständigt omöjligt har det inte varit för en förvirrad värld att förstå det enkla men själstillfredsställande hoppet om återupprättelse medan deras sinnen har varit förblindade av traditionen om den odödliga själen! Tack och lov kan vi nu se vad som utgör frälsning; att det innebär ett uppvaknande från de döda och ett återställande till livet på jorden. I Bibeln framställs döden som en sömn, ur vilken alla skall väckas upp, utvilade, på morgonen av den nya dag som snart skall gry. Tidsåldrarnas gudomliga klocka visar redan den tidiga morgonstunden, och även om mörkret fortfarande är kompakt närmar sig dagen snabbt, ja, den är mycket nära.

Det mest underbara med allt detta är det faktum att dessa livgivande välsignelser av återställande verkligen finns alldeles runt hörnet. Det krävs inte heller något överflöd av tro för att tro på det. Bibelns profeter har varit så exakta i sina förutsägelser av de nuvarande världsförhållandena - de förhållanden som omedelbart skulle föregå upprättandet av Guds rike - att det inte är svårt att tro att samma gudomliga kraft och visdom som måste ha väglett när de gav profetiska uttalanden om de saker som

vi nu accepterar som realiteter, också måste ha väglett när de förutsade de ännu mer underbara saker som ligger precis framför oss.

Låt oss då glädja oss åt de inspirerande framtidsutsikter som ligger framför oss, och må visionen av de kommande glädjeämnena göra det möjligt för oss att tålmodigt bära dagens prövningar. Syndens och dödens välde har varit en lång och tröttsam natt för världen som helhet. Men för varje enskild människa går tiden snabbt, och när den passerar har var och en lagt grunden till en mycket värdefull lärdom. Om vi nu kan inse att den vise och kärleksfulle Skaparen har tillåtit onskans välde just i syfte att öka vår uppskattning av honom och hans lagar, kan vi tålmodigt vänta på och fortsätta att be för att den nya dagen skall komma.